

LAİKLİĞİ KORUMAK SINIF MÜCADELESİYLE MÜMKÜNDÜR

Aydınlık Gazetesi, 2 Nisan 2012

Yıldırım Koç

Türkiye çok ilginç bir dönüşüm yaşıyor.

Laiklik, demokrasinin ve sendikal hak ve özgürlüklerin temelidir.

Ancak sendikalar, laikliğin önemini yeterince kavramadılar. Laikliği savunan kesimler de bu mücadelede sınıf kimliğinin önemini kavrayamadılar.

AKP iktidarı, laikliğin korunması mücadelesiyle sınıf mücadelesini örtüştürdü. Günümüzde sınıf çıkarlarını korumak isteyen işçiler, laik cumhuriyet düşmanlarına karşı da mücadele etmek zorundalar. Bu dönüşümün nedeni, AKP iktidarları döneminde İslamcı kesimin elinde biriken çok büyük servet ve sermayedir.

Bu dönemde İslamcı hareketlerin önder kadrolarının çoğu kapitalistleşti.

İslamcı hareketin önder kadroları bir kısmı 1960'lı, 1970'li yıllarda küçük işletmeler kurmaya çalıştıklarında Türkiye'nin tekelci burjuvazisi ile belirli bir çelişki yaşadılar. Necmettin Erbakan 1969/1970 yıllarında Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği'ne masonların hakim olduğunu ileri sürerek, büyük şirketlere karşı küçük ve orta büyüklükteki işletmelerin çıkarlarını savunuyordu; bunun yanı sıra sosyal adalet yanlısıydı; Ortak Pazar'a "onlar ortak, biz pazar" diye karşı çıkıyordu. O yıllarda AP'liler MNP ve ardından MSP yandaşları için, "onlar karpuz gibidir; dışları yeşil, ama içleri kırmızı" diyorlardı.

Günümüzde ise İslamcı hareketlerin önder kadrolarının büyük çoğunluğunun dışı Müslüman, içleri kapitalisttir, tekelci burjuvadır.

AKP öncesindeki dönemde Kombassan, İhlas, Faisal Finans gibi islamcı girişimler battı. İslamcıların kurduğu şirketler AKP döneminde ise hükümet desteğiyle hızla büyüdü.

İslamcı örgütlenmelerin (cemaat/tarikat/vakıf/dernek/siyasal parti) yönetim kadrolarının çoğu esnafıktan patronluğa geçti; geliri ve yaşamıyla burjuvalaştı. Bir kısmı siyasi olarak güçlenmek için patronlaştı, bir kısmı da dünya nimetlerine düştüğü için. Bazı "mücahitler müteahhitleşti." Sade ve kanaatkar bir hayatı sürdürenlerin yerini, tesettürlü, ancak altlarında jip, yüzlerinde yarım kilo boya, üstlerinde vücutlarına yapışmış marka giysiler ve parmaklarında binlerce liralık yüzüklerle dolaşanlar aldı.

AKP döneminde İslamcı hareketin önder kadrolarının önemli bir bölümü özelleştirmeler, kamu mal ve hizmet alımları (özellikle belediye ihaleleri), kamu yapım ihaleleri (özellikle TOKİ, çift yol yapımı ihaleleri), Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu'nun (TMSF) elindeki varlıkların satışı, aracılık/rüşvet, imar rantı gibi yollardan büyük bir sermaye birikimi gerçekleştirdi. Abdülatif Şener şunları söylemektedir: "Bu dönemdeki yolsuzluklar öyle büyük boyutlardadır ki; şunu samimi olarak söylüyorum, bu dönemin zenginleri açığa çıktığı zaman, TÜSİAD bile orta sınıfa dönüşecektir."

Bu süreç, İslamcı hareketin önder kadroları ile sermayedar sınıfı ve emperyalistleri daha yakın bir işbirliğine götürdü.

Günümüzde İslamcı hareketlerin önder kadrolarının çoğu, gerek yaşamlarını kazanma biçimiyle, gerek de yaşam biçimiyle, kapitalistleşmiştir. Geçmişte kapitalizm ve sosyalizm dışında İslamcı bir dünya peşinde koşanlar, günümüzde kapitalizmin çarklarına dönüşmüştür. Geçmişte düzeni değiştirmekten söz eden İslamcılar, günümüzde her türlü "önyargı"yı bırakarak, ticarete "düzgün çalışan ve lafına güvenilen Yahudi"yi, "verdiği sözü tutmayan düzensiz Arap"a tercih ederek ve iktidarın nimetlerinden ("kul hakkı yememe" gibi kaygıları kenara atıp) bol bol yararlanarak, büyük servetlere kavuşmuştur.

Laiklik, kapitalistleşen İslamcılara karşı verilecek sınıf mücadelesiyle de savunulacaktır.